

frem i Udvalget inden 3die Behandling og til derom at søge at forene sig med Finanzministeren. Naturligvis kunde det Samme opnaas derved, at den høitærede Finanzminister allerede i Tide stillede et Forslag om en Bevilling paa Finanzloven til at holde et Stationsskib Aaret rundt i Vestindien. Det Samme kunde, som sagt, opnaas ad denne Vej, men en af Delene synes jeg dog burde ske. Derfor denne Lov skulde friste den Skjæbne, efterat den var gaaet igjennem Thinget og vedtagen i den Stikkelse, som Thinget var blevet enigt med Finanzministeriet om, at den blev ligaaende et andet Sted usulført, er der jo ikke noget Middel for Regjeringen, naar der ikke findes nogen Bevilling paa Finanzloven, til at faae udført, hvad den anser for hensigtsmæssigt og hvad det erede Flextal anser for absolut nødvendigt. I det jeg taler om dette Stationsskib, vil jeg iøvrigt tillade mig at gjøre en anden Bemærkning. Der er henpeget paa, at man ved at benytte Vinterskibet, Fregatten, til at sende en Besætning til Fylla, der tænkes anvendt som Stationsskib, over til Vestindien, kunde der spares Penge. Jeg anser det for at være en overordentlig flet Foranstaltning ikke at afløse Skib og Mandskab sammen, og det forekommer mig at være en Sparommelighed, som ikke er tilraadelig. Det Mandskab, som saaledes bliver afløst, skal jo sendes hjem med et andet Skib (Afbrydelse); maaske jeg har misforstaaet det, men jeg ser, at der i Betænkningen staar, at det afløste Mandskab tænkes at opholde sig i Land i nogen Tid for at afvente en Skibsleilighed, der kommer to Gange om Maaned. Der er altsaa der forudsat, at Mandskabet ikke gaar tilbage med Fregatten, men gaar, saavidt jeg har forstaaet det, tilbage med en eller anden Skibsleilighed. Det forekommer mig at være meget uhenigtsmæssigt, at man lader dette Mandskab ligge iland uden at have Noget at bestille i en halv Maaned. Den Dokning, som det ligeledes er paatænkt at foretage i Vestindien, burde efter min Mening foregaa herhjemme. I det Hele vilde det Bedste og Rigtigste og det, som ogsaa passer Mandskabet bedst, være, at der

haaber — det er for mig det Vigtigste ved Loven — at vi i den maa faae slaaet fast, at der kommer et fast Stationsskib, foreløbig i 3 Aar, i Vestindien, og at der sørges for, medens det endnu er Tid, at tilveiebringe de nødvendige Midler ved en Bestemmelse om, hvorledes Udgifterne skulle udredes, for at Regjeringen ikke, naar Tiden kommer, at Skibet skal udsendes, skal staa og mangle Evne til at udrede Udgifterne dertil.

Ordføreren (Carstensen): Da jeg ikke ønsker at opholde det høie Thing længere end høist nødvendigt, skal jeg søge at fatte mig i Korthed, idet jeg kun med nogle faa Ord skal besvare den erede sidste Talers Bemærkninger om en Orlogsmands Stationering ved vore vestindiske Der og om Maaden, hvorpaa Afløsningen skal foregaa. Ganske sikkert vilde det være høist bekvemt, om man kunde afløse det udsendte Skib med en anden Skonnert f. Ex. Fylla med Diana; men den erede Conseilspræsident har jo for lidt siden oplyst, at det ikke engang var muligt at faae Fylla strag, endvidere veed man, at Diana har været i Postfart, og det er vistnok endnu usikkert, hvornaar den kan benyttes som Orlogsmænd, ligesom man heller ikke veed, hvilken Bestemmelse Ministeriet har taget med Hensyn til dette Skib. Det er dog virkelig en vanskelig Sag, at raade over Skibe, som man ikke har. Hvad angaar Spørgsmaalet, om Besætningen derovre skal afløses ved Vinterskibet eller ikke, skal jeg bemærke, at det er Noget, som foregaaer overordentlig hyppig i andre Mariner. Der kan være mange Grunde til, at et bestemt Skib egner sig bedre end andre til at opfylde en bestemt Tjeneste. Men beholder man altsaa det samme Skib ude, og kan det Mandskab, der afløses, ikke komme hjem med samme Skib, behøver der dog derfor ikke at blive noget Ophold iland. Baade det Mandskab, der afløses, og det, der afløser, er „stadig ved“ ombord i en Orlogsmænd, naar Afløsningen foregaaer ved Vinterskibet, og under orlogsmæssig Tugt, det lider ikke Noget, Dvælsen bliver endog meget fyldig. Det andet Spørgs-